

חטאיו והשלים לכל הצדדים ולאותו צד שנתפאר. ועם כל זה עולה ונכנסת בין שתי זרועות בחבוק של אהבה כמו שצריך, והיא מקטרת מר ולבונה מכל אבקת ריכל.

אמר רבי שמעון, אסור לו לאדם לטעם כלום עד שיאכל המלך העליון, ומה הוא? תפלה. ותפלה של אדם כגון זה. בראשונה מזמין לצורות שחקוקות בפסא על אלו הבריות שמתפשטות הרוחות שלהם (סוד) ביחוד בזה העולם מהם, וזה שכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה וגו'.

שאיברים שראויים לקרבן, רוח שלהם מתפשט עליהם ארבע צורות ומזמנת על בריות אלו. וזה שאנו אומרים והאופנים וחיות הקדש, וכל אותם חילות אחרים שהם מתפשטים מהם. ורכסוף כהן גדול אומר שם אחד קדוש, וזה אהבת עולם אהבתנו וגו'. ויחוד גדול מיחדים, וזה (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואחר כך הלויים הם מעוררים לנגון, וזהו (דברים יא) והיה אם שמע תשמעו וגו'. זה נגון הלויים כדי לעורר צד אחד. ואחר ישראל, זה אמת ויציב, ישראל סבא שעומד על הקרבן. זו היא מדרגות עליונות פנימיות, והכל עומד על השלחן.

אבר אין רשות לאחד מהם להשיט ידו ולאכל מן הקרבן עד שהמלך העליון יאכל, והם שלש ראשונות ושלש אחרונות. כיון שהוא אוכל, נותן רשות לארבע צורות ולכל אלו הצדדים שמתפשטים ממנו, לאכל.

דאמר. ועל כל דא עולה ואסתלקא בין תרין דרועין בחבוקא דרחימו כדקא יאות, ואיהי מקטרת מר ולבונה מכל אבקת ריכל.

אמר רבי שמעון, אסיר ליה לבר נש לטעום כלום, עד דיכול מלפא עלאה, ומאי איהו צלותא. וצלותא דבר נש כגוונא דא, בקדמיתא מזמין לדיוקנין דחיקין בכורסייא על אינון בריין דמתפשטי רוחין דילהון (ס"א יסודא) יחודא בהאי עלמא מנייהו והיינו דכתיב (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה וגו'.

דאיברין דאתחזון לקרבנא רוחא דילהון מתפשטי עלייהו ארבע דיוקנין ומזמנן על בריין אלין. והיינו דקאמרינן והאופנים וחיות הקודש וכל אינון חילין אחרנין דקא מתפשטי מנייהו.

ולבתר פהנא רבא קאמר חד שמא קדישא, היינו אהבת עולם אהבתנו וגו'.

ויחודא רבא מיחדי, דהיינו (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ולבתר ליואי קא מתערי לנגוונא דהיינו (דברים יא) והיה אם שמע תשמעו וגו'. דא נגוניא דליואי בגין לאתערא סטרא חד. ולבתר ישראל, דא אמת ויציב, ישראל סבא דקיימא על קרבנא. דא היא דרגין עלאין פנימאין וכלא קיימא על פתורא.

אבר לית רשו לחד מנייהו לאושטא ידא ולמיכל מן קרבנא עד דמלפא עלאה אכיל, והם שלש ראשונות ושלש אחרונות. כיון דאיהו אכיל, יהיב רשו לארבע דיוקנין ולכל אינון סטריין דמתפרשן מנייהו למיכל. כדון אדם דאיהו דיוקנא דכליל כל שאר, מאיך ונפיל על אנפוי ומסר רוחיה

או אדם שהוא צורה שכולל כל השאר, יורד ונופל על פניו ומסר רוחו ועצמו לגבי אדם

שִׁחְקוֹק עַל אֱלוֹ הַצְּבוּרוֹת וְלַעֲוֹרָר לֹא עָלָיו כְּמוֹ שְׂרָאוּי, וְזֶה אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא. שְׁלֹשׁ צוּרוֹת אַחֲרוֹת, וְכָל אֱלוֹ שִׁמְתַפְשָׁטִים מֵהֶם - תְּהַלֵּה לְדוֹד, וְזֶה יִבְיַעוּ יְרֵנְנוּ יִאמְרוּ יִדְבְּרוּ - כָּלֶם אוֹכְלִים וְנִהְנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.

מִכָּאֵן וְאֵלֶיךָ יֵאמֶר אָדָם צָרַת לְבוֹ, (תהלים ב) יַעֲנֶךָ ה' בְּיוֹם צָרָה. צָרָה עַל הַמַּעֲבָרֹת שִׁישׁוּבְתָת עַל הַמִּשְׁבָּר, וּמִתְהַפְּכִים כָּלֶם לְהִיּוֹת סִגְנוּרִים עַל הָאָדָם. וְשִׁלֵּשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה, הַפְּנוּהָ בְּהֵן לְמִיכָא"ל וְגַבְרִיא"ל רַפָּא"ל שְׁיִצָּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׁכִינָה, וְעַל זֶה פְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁה' אֱלֹהֵינוּ. (ע"כ מִהַחֲשַׁמּוֹת)

אִז אֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה עוֹלָה לְמַעְלָה, וּמַעֲדִיָּה עָלָיו לְפָנָי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִז מִצְוֶה הַמְּלַךְ הָעֲלִיּוֹן לְכַתֵּב לְפָנָיו אֶת כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיְכָלוֹ, כָּל אֱלוֹ הַנּוֹדְעִים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכַתוּב (מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרוֹת לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. מֵה זֶה וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שמות לה) (חֲשַׁב הַאֲפוֹד) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת, אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים לְשְׁמוֹ אֲמֵנוֹת בְּכָל. אֲמֵנוֹת הַתְּפִלִּין - בְּבִתְיָהֶן, בְּרַצוּעוֹתֵיהֶן וּכְתִיבָתֶן. אֲמֵנוֹת הַצִּיצִית - בְּחוּטֵיהֶן בְּחוּט הַתְּכֵלֶת. אֲמֵנוֹת הַמְּזוּזָה. וְאֵלֶּה הֵם חֲשָׁבִי שְׁמוֹ, וְכַתוּב (שם) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת.

וְרֵא עוֹד, אֵלֶּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בּוֹ וּמְכַרִּיז עָלָיו בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: רֵאוּ אִיזוֹ בְּרִיָּה בְּרָאִיתִי בְּעוֹלָמִי! וּמִי שִׁיפְגֹס לְפָנָיו לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּשִׁיּוֹצֵא מִהַשַּׁעַר שְׁלוֹ וְאִין תְּפִלִּין בְּרֵאוּשׁוֹ וְצִיצִית בְּלְבוּשׁוֹ, וְאוֹמֵר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֶוּהָ אֶל הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. קְדֻשָּׁא

וְגַרְמִיָּה לְגַבֵּי אָדָם דְּחַקִּיק עַל אֵינוֹן דִּיּוֹקְנִין וְלֹאֲתַעְרָא לִיָּה עָלֵיהָ כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינְנוּ אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא. תְּלַת דִּיּוֹקְנִין אַחֲרֵנִין וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְפְּשָׁטִי מְנִיָּיהוּ, תְּהַלֵּה לְדוֹד וְהֵינְנוּ יִבְיַעוּ יְרֵנְנוּ יִאמְרוּ יִדְבְּרוּ, כָּלֶהוּ אֲכָלִי וְאֲתַהֲנוֹן כָּל חַד וְחַד כְּדַחֲזִי לִיָּה.

מִכָּאֵן וְלְהֵלְאָה לִימָא בַר נֶשׁ עָאקוּ דְלַבִּיָּה (תהלים כ) יַעֲנֶךָ ה' בְּיוֹם צָרָה עָאקוּ דְעוּבְרִתָא דִּיתְבָּא בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכִי כָלֶהוּ סִגְנוּרִין עָלֵיהָ דְבַר נֶשׁ. וְשִׁלֵּשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׂה הַפְּנוּהָ בְּהֶם לְמִכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל רַפָּא"ל שְׁיִצָּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׁכִינָה וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁה' אֱלֹהֵינוּ. (עד כֵּאֵן מִהַחֲשַׁמּוֹת).

בְּדִין הַהוּא רוּחָא קְדִישָׁא סִלְקָא לְעֵילָא, וְאַסְהִיד עָלֵיהָ קַמֵּי מְלָפָא קְדִישָׁא, כְּדִין פְּקִיד מְלָפָא עֲלָאָה, לְמַכְתָּב קַמֵּיהָ כָּל אֵינוֹן בְּנֵי הַיְכָלֵיהָ, כָּל אֵינוֹן דְּאֲשַׁתְּמוּדְעֵן קַמֵּיהָ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרוֹת לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְי' וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. מָאִי וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ. כְּמָה דָּאֲתָא אֲמַר (שמות לה) (ס"א חֲשַׁב הַאֲפוֹד) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת, אֵינוֹן דְּעַבְדִּין לְשְׁמֵיהָ, אוּמְנוֹתָא בְּכָלֶא, אוּמְנוֹתָא דְתְּפִילִין, בְּבִתְיָהוֹן בְּרַצוּעֵיהוֹן וּכְתִיבָתְהוֹן. אוּמְנוֹתָא דְצִיצִית, בְּחוּטֵיהוֹן, בְּחוּטָא דְתְּכֵלֶתָא. אוּמְנוֹתָא דְמְזוּזָה. וְאֵלִין אֵינוֹן חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. וְכַתִּיב (שם) וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת.

וְרֵא עוֹד אֵלֶּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בֵּיהָ, וּמְכַרִּיז עָלֵיהָ בְּכָלֶהוּ עֲלָמִין, חֲמוּ מַה בְּרִיָּה עַבְדִּית בְּעוֹלָמִי. וּמֵאֵן דִּייעוֹל קַמֵּיהָ לְבִי כְּנִישְׁתָּא, כִּד נִפְק מִתְּרַעִיָּה, וְלֹא תְּפִילִין בְּרִישֵׁיהָ וְצִיצִית בְּלְבוּשֵׁיהָ, וְאוֹמֵר (תהלים ה) אֲשַׁתְּחֶוּהָ אֶל הַיְכָל קְדֻשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. קְדֻשָּׁא